

цвѣтовете и на травыте, тѣ какъ растѣтъ, нити предѣтъ, нити сѧ тробѣтъ, но сѧ облечени въ толко прекрасенъ цвѣтъ, чюто нити Соломонъ сѧ облече въ своѧтъ славѣ като тѣхъ. Кога богъ облича трапѣтъ толко красно, коато е днесъ а утрѣ а нѣма, ами васъ колко покечь ще облече маловѣрци. Не сѧ грижете за утрѣ какво ще идете, или какво ще носите. Сичките тези ги ищатъ дрѹговѣрците: защото богъ знае чи вы трѣбатъ тѣзи сичките. Но искайте първо царство небесное и тези сичките ще ви сѧ приложатъ (харижатъ).

ТЛАКОВАНІЕ.

Благочестиви христіане, Иисусъ Христосъ за да ны въспре отъ ненаситимото сребролюбїе и отъ неправдатъ, много пѫти ни дѣма да вѣгаме отъ тѣхъ. Единъ пѫть рекалъ: да не закопаваме иманїето си въ землята, но да го проваждаме на небето. А сега дѣма да не сме лакоми на сребролюбїето: защото отъ него услѣпава ума и не можи да гледа бoga. Понеже както е окото на тѣлото, така е и ума на дѣшатъ. И както здравото око просвѣщава тѣлото, така и чистъя умъ просвѣщава дѣшатъ, а както болното око потемнѣва тѣлото, така и нечистъя болниѧ умъ потемнѣва дѣшатъ. Защото, кога е чистъ и здравъ ума, тога гледа бoga, и неговатъ правдъ, отъ които земя свѣтлина и просвѣщава дѣшатъ. А кога сѧ обврнеме на лѣкаво помышленїе и начнеме да съвириме много иманїе сѧсъ неправдъ, и да стрѣваме дрѹги тѣлесни грѣхове, тога и ума ны потемнѣва. И когато потемнѣе на человѣка ума, тога потемнѣва и дѣшата и тѣлото му. За тѣй рекалъ Христосъ, кога потемнѣе ума, който е свѣтлина, ами колко по много ще потемнѣе дѣшата и тѣлото, които сѧ просвѣщаватъ отъ ума.

За тѣй които сѧ дѣховни слѣжители и церковни началици, трѣбъ да сѧ свѣтли съ тѣхните работи, да иматъ умъ чистъ и просвѣщенъ, и да наставяватъ человѣците на спасенїе, да ги пазятъ отъ зло и предъ: защото ако съвичатъ тѣ сребролюбїето и неправдатъ по много отъ простите, или ако сѧ напиватъ и живѣватъ по злѣ отъ не учениете, тога простите и не учениете какви ще станатъ. Нали тѣ сѧ око и свѣтлина на простъя народъ, както рече Христосъ на апостолите „вы сте свѣтлина на свѣтъ, вы сте соль на землята.“ Ако потемнѣете вы, то простъя народъ колко по много ще потемнѣе, и ако сѧ повреди вашата соль, спрѣчъ: ако сѧ повредите вы, съ лошаки работи, то простъя народъ ще сѧ вмириши. За тѣй дѣма и григорій богословъ: Шевѣщенници, вы сте око и свѣтлина на церквата, пазети сѧ да не потемнѣете, защото ако потемнѣете вы, то темнотата каква ще стане?